

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 19.

Femte Session.

19de Møde.

Fretdagen den 4de November.

(Fortsf.)

Besæfely (fortsat): Med Hensyn til den Concurrence, man vil skabe i Kjøbstæderne, da maa jeg fremdeles gjøre opmærksom paa, at det forekommer mig, at denne Concurrence burde indrettes saaledes, at de forskjellige Concurrenter bleve underkastede de samme Vilkaar med Hensyn til Varerne og deres Bessaffenhed. Saavidt jeg veed, ere Bagerne i Kjøbstæderne — idetmindste troer jeg i Kjøbenhavn — underkastede særegne Politiforanstaltninger med Hensyn til Rugbrødet. Det er saaledes bestemt, at Rugbrød kun bør forsel ges i visse Størrelse, paa 4 og 8 Pund, og at Rugbrødet kun tør tillaves af Rug; naar en Bager blander anden Slags Meel i Rugbrødet, da bliver han derved underkastet Mulkt. Nu forekommer det mig dog i høi Grad ubilligt, at man vil aabne Concurrencen paa den Maade, at man siger til Landboerne: „J kunne indføre Brød i Kjøbstæderne, J ere berettigede til at tillave dette Brød i hvilken Størrelse og til hvilken Priis, J selv ville, og saaledes som J troe, at det bedst vil convenere Kjøberne; J kunne producere dette Brød af Rug eller af Rug og Byg eller forskjellige Kornsorter“; medens man derimod siger til Bagerne i Kjøbstæderne: „J skulle concurrere med de Folk, som indbringe Brød fra Landet; men J maae ikke tage Hensyn til Consumenternes Smag, J maae ikke stille Prisen og gjøre Brødets Størrelse saaledes, som det bedst convenerer Kjøberne, J maae ikke tillave det af forskellige Kornsorter, saa at J blive istand til at levere det billigere; nei, kun i en vis Størrelse og

kun tillavet af Rug.“ Dette forekommer mig at være at stille en Concurrence, som i mine Tanker er i høieste Grad ubillig; det er at binde Haanden paa den ene Concurrent og lade begge Hænder frie paa den anden. Jeg troer derfor, at man maatte komme til en Bestemmelse om, at Landboerne, som indføre Brød til Kjøbstæderne, skulle være underkastede de samme Politiforanstaltninger, som Bagerne i Kjøbstæderne. Jeg skal endnu gjøre opmærksom paa, at med Hensyn til Bagerne i Kjøbenhavn er der endnu et Billighedsargument, forekommer det mig, som taler derfor. Det er nemlig det, at, da Loven blev givet, hvorved Bagernæringsgen blev ordnet i Kjøbenhavn, da blev det deri bestemt, at det i 10 Aar skulde blive uforandret. Skjøndt nu, saavidt mig bekendt, Bagerne i Kjøbenhavn aldeles ingen Indsigelse gjøre imod, at Concurrencen aabnes for Landboerne, vilde det dog være ubilligt at paalægge dem en Concurrence, som er forbunden med de særegne Ulemper, der, som anført, vilde være en Følge af nærværende Lovforslag. Jeg skal kun tilføie, at, saavidt mig bekendt, gjøre Bagerne i Kjøbenhavn ingen Indsigelse imod, at Lovforslaget ogsaa kommer til at omfatte Hvedebrød.

J Lovforslaget staaer Ordret „Kjøbstæderne“. Jeg skulde i denne Henseende tillade mig et Spørgsmaal til en af de ærede Jurister ex professo, nemlig hvorvidt dette Ord ogsaa indbefatter Kjøbenhavn (Kirck: So!). Jeg bør herved maaffee gjøre opmærksom paa, at i det Lovforslag, som gaaer ud paa, at Communalbestyrelserne bemyndiges til en overordentlig Understøttelse for at lindre Dyrtidens Tryk, omtaler den første Paragraph Communalbestyrelserne i Kjøbenhavn, Kjøbstæderne og Sognesforstanderskaberne paa Landet. Der kunde altsaa dog